

T.I. mod UK (appl. 43844/98 EMD dom, afsagt den 7. marts 2000)

Sagsfremstilling:

T.I., der var srilankansk statsborger, indrejste i Tyskland i februar 1996, hvor han søgte asyl. Han henviste i sin ansøgning om asyl til, at han i sin hjemby, Jaffna, flere gange var blevet tilbageholdt af oprørsbevægelsen LTTE, der kontrollerede området, og at han efterfølgende i Colombo to gange også var blevet tilbageholdt og tortureret af den srilankanske hær, mistænkt for at være medlem af LTTE.

De tyske udlændingemyndigheder meddelte T.I. afslag på asyl og lagde vægt på, at den af den srilankanske hær angiveligt udøvede tortur, var enkeltstående tilfælde, der ikke kunne henregnes til den srilankanske stat. Den tyske appelinstant lagde ved sin afgørelse også vægt på, at LTTE's handlinger ikke kunne henregnes til den srilankanske stat, at T.I. ville kunne henvises til at tage ophold på den sydlige del af Sri Lanka, i henhold til princippet om et "internt flugt alternativ" og at T.I.'s forklaring i øvrigt var utroværdig.

I september 1997 forlod T.I. Tyskland og indrejste i UK, hvor han søgte asyl. Medlemsstatens myndigheder besluttede imidlertid, i henhold til Dublin-konventionen, at T.I. skulle overføres til Tyskland, uden at der skulle foretages en materiel vurdering af T.I.'s asylansøgning.

Påstanden:

T.I. indbragte UK for Menneskerettighedsdomstolen og gjorde gældende, at medlemsstatens myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han blev overført til Tyskland, idet han derfra ville blive udsendt til Sri Lanka, hvor han risikerede behandling i strid med artikel 3.

Menneskerettighedsdomstolens bemærkninger:

Domstolen gav ikke T.I. medhold og afviste hans klage som "åbenbart ugrundet". Domstolen fastslog indledningsvis, at pligten til ikke at udsende personer, der i modtagerstaten risikerer overgreb i strid med artikel 3, er uafhængig af, hvorvidt behandlingen skyldes omstændigheder som modtagerstatens myndigheder, direkte eller indirekte, er ansvarlige for. Den absolutte karakter af artikel 3 fører endvidere til, at den heri indeholdte beskyttelse også udstrækkes til at finde anvendelse, hvor faren for mishandling udgår fra personer, der ikke er tilknyttet staten, eller ved tilfælde af alvorlige konsekvenser for helbredet, der skyldes alvorlig sygdom.

Domstolen bemærkede herefter, at UK's forpligtelser i henhold til artikel 3 består, uanset Dublin-konventionen, og at UNHCR under sagen oplyste, at den praktiske effekt af Dublin-konventionen kompromitteres på grund af variationerne i staternes tildeling af beskyttelse.

Domstolen fandt efter en undersøgelse af sagens omstændigheder, modsat de tyske myndigheder, at der var grund til at befrygte, at T.I., ved en udsendelse til Sri Lanka, risikerede overgreb i strid med artikel 3. Ved afgørelsen heraf lagde Domstolen særlig vægt på, at T.I. siden de tyske myndigheder traf deres afgørelse, havde fremlagt nye oplysninger, herunder oplysninger der kunne føre til en anden konklusion vedrørende hans troværdighed, og at det af de foreliggende baggrundsoplysninger fremgik, at tortur, udøvet af LTTE og det srilankanske militær, fortsat er et alvorligt problem på Sri Lanka.

Domstolen fandt imidlertid ikke, at der var tilstrækkeligt grundlag for at antage, at de tyske myndigheder ville udsende T.I. til Sri Lanka, idet de tyske myndigheder var forpligtet til, at tage stilling til de nye oplysninger, hvis T.I. ankede en eventuel afgørelse om udsendelse til Sri Lanka.